

Claudius Aeliani Partea a 23-a: De natura animalium: 11.1.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE

Miercuri, 08 Septembrie 2021 11:50 - Ultima actualizare Miercuri, 08 Septembrie 2021 11:52

Preambul: Claudius Aeliani este un autor clasic bilingv în latină-greacă, denumit meliglossos (cel dulce la vorbă), născut la Praeneste (astăzi Palestrina) în Latium, peninsula italică cca. 175 e.n. – decedat cca. 235 e.n.

A scris lucrări din care s-au păstrat cel puțin două: <De natura animalium> în 17 cărți și Varia Historia în 14 cărți, pentru care încercăm fragmentar sumare traduceri din engleză și franceză (indicând sursele)...

Alte lucrări s-au păstrat fragmentar: <Asupra providenței> și <Despre manifestările divine>...

Text: Claudius Aeliani în latină, engleză și română

Latină Liber Undecimus, 11.1: <Hyperboreorum gentem, et Apollinis apud eos honores, non modo poetae, sed alii etiam scriptores celebrant; et inter alios Hecataeus, non Milesius ille, sed Abderita. Is cum et alia quaedam, nec pauca nec vilia, referat, quae in praesentia recitari nihil attinet; ea in aliud tempus differentur, quo et mihi narrare jucundius, et aliis forsan audire sit commodius: quae vero praesentis sunt instituti, ea nunc solum exponam. Apollini igitur sacri sunt Boreae et Chionis filii, tres numero fratres, sex cubitorum proceritate. Hi cum solenne sacrificium stato et praefinito tempore peragunt, innumera cyncrorum examina e Rhipaeis ut ipsi appellant

1 montibus advolant; qui ubi templum volando

Claudius Aeliani Partea a 23-a: De natura animalium: 11.1.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE

Miercuri, 08 Septembrie 2021 11:50 - Ultima actualizare Miercuri, 08 Septembrie 2021 11:52

circumvecti fuerint, et veluti lustrarint, in septum templi descendunt, quod et spatio amplissimum est, et specie pulcherrimum. Cum autem cantores vernaculo musicae genere deum celebrant, et simul citharistae suavissimam melodiam cantantium choro adsonant: cycni etiam ipsis concinne accinunt, nec usquam absona aut inepta voce aberrant; sed tanquam incitamentum et auspiciam cantus a chorodidascalo editum secuti, peritissimis carminum sacrorum decantatoribus concinunt. Hymno jam perfecto, volucris ille chorus, ut ita dicam recedit, postquam solito sibi dei celebrandi munere est defunctus, ac divinos honores per totum audivit diem, simulque et ipse cantavit, et oblectavit alios

.>. (preluat de pe site-ul educațional al Univ. din Chicago).

Engleză 11.1: < The race of the [Hyperboreans](#) and the honours there paid to [Apollo](#) are sung of by poets and are celebrated by historians, among whom is

[Hecataeus](#)

, not of

[Miletus](#)

but of

[Abdera](#)

. The many other matters of importance which he narrates I think there is no need for me to bring in now, and in fact I shall postpone the full recital to some other occasion, when it will be pleasanter for me and more convenient for my hearers. The only facts which this narrative invites me to relate are as follows. This god has as priests the sons of

[Boreas](#)

and Chione, three

**

in number, brothers by birth, and six

[cubits](#)

in height. So when at the customary time they perform the established ritual of the aforesaid god there swoop down from what are called the

[Rhipaeon](#)

mountains

**

Swans in clouds, past numbering, and after they have circled round the temple as though they were purifying it by their flight, they descend into the precinct of the temple, an area of immense size and of surpassing beauty. Now whenever the singers sing their hymns to the god and the harpers accompany the chorus with their harmonious music, thereupon the swans also with one accord join in the chant and never once do they sing a discordant note or out of tune, but as though they had been given the key by the conductor they chant in unison with the natives who are skilled in the sacred melodies. Then when the hymn is finished the aforesaid winged choristers, so to call them, after their customary service in honour of the god and after singing and celebrating his praises all through the day, depart.>. (preluat de pe

[attalus.org](#)

)

Claudius Aeliani Partea a 23-a: De natura animalium: 11.1.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE

Miercuri, 08 Septembrie 2021 11:50 - Ultima actualizare Miercuri, 08 Septembrie 2021 11:52

Română 11.1: <Rasa hiperboreenilor și onorurile oferite lui Apollo sunt cântate de poeți și celebrate de către istorici, între care este Hecataeus, nu cel din Milet, ci din Abdera. Multe alte chestiuni cu importanță pe care le istorisește, cred că nu e nevoie să le prezint acum și –în fapt- voi prezenta totul cu altă ocazie, când va fi mai plăcut pentru mine și mai convenabil pentru auditoriu. Singurele fapte pe care narațiunile sale îmi cer să le relatez sunt umătoarele. Acest zeu avea ca preoți pe fiii lui Boreas [Vântului de nord] și Chlone, trei la număr, frați prin naștere [gemeni] și înalți de șase coți. Deci, când la timpul obișnuit, ritualul stabilit al zeului amintit [Apollo] din ceea ce sunt numiți Munții Rhiplean descind atrăgând lebede din nori, multe și variate și după ce au încercuit templul în zbor de cârd ca și cum l-ar purifica prin zborul lor, descend în incinta templului, o suprafață de o dimensiune enormă și de neîntrecută frumusețe. Acum, oricând cântăreții cântă imnurile lor către zeu șarpistele acompaniază corul cu muzica lor armonioasă, deodată lebedele de asemenea în unic accord se alătură cântului și nu scot nicio notă discordantă ori în afară tonului, astfel ca și cum li s-ar fi dat cheia de la dirijor ele cântă la unison cu nativii pricepuți în melodiile sacre. Apoi, când imnul se termină, menționatele coriste înaripate, să le spunem astfel, după obișnuitul lor serviciu în onoarea zeului și după cântarea și celebrarea [înălțarea] rugăciunile de laudă ale sale de-a lungul întregii zile, pleacă.>.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghita N. Dobre din surse scrise și internet